

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sorára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

A maros-vásárhelyi ügyvédi kamara megalakulása.

Azon nagy horderejű intézmény, mely már az égető kérdések legsürgősebbikévé vált, mely a társadalom egyik kiváló tekintetét érdemlő osztályának morális hatását nem csak előkészítette, hanem valósággal megteremté, s mely az igazságszolgáltatás terén mindig dicsfényvel fogja övezni erélyes alkotójának homlokát: azon intézmény — mondom — nem kis mozgalmat, nem kis érdekeltséget idézett elő városunkban folyó hó 6-án. Azon nap volt ez, melyen az ügyvéd feltárulni látta a szentélyt: polgártársainak bizalmát, mint jövőjének biztosítékát. Egy forró kézszerítés volt ez közte és a társadalom között. A mult sötét alakját, a lezajlott idő széttepedesett foszlányait a remény derengő leple borítá el, s ha feltűnt is pár perczig az eddigi bizalmatlanság — teljes életgondolatja a hivatások ez egyik legszebb terén: az csak forrás volt, melyből az ügyvéd jövőre erélyt és a társadalom más tagja iránta rokonszenvet merített.

Dél előtt 10 órakor egy ügyvédi küldöttség élén megjelent királyi törvényszékünk elnöke, kinek hivatása volt e kamarának megalakítása. Az elnök, Dr. Damokos Antal ur, rövid, alkalmoszerű csinos üdvözlő beszéddel nyitotta meg az ülést. Meleg, lelkesült szónoklattal ecsetelte az ügyvéd állását, hivatását és az új törvény kiváló intézkedéseit. Szónoklata magával ragadott; a tiszta érzelem soha sem veszti el hatását; s a lelkesülés fokozott hangja általános tetszésben tört ki, midőn bevégzé beszédét e szóval: éljen a haza!

Ezután ügyvéd Nagy Zsigmond korelnöksége alatt megejtetett törvényszabta módon a választmány megalakítása, mely a szavazatok általános többsége szerint következő névsort tünteti fel: elnök Z. Bodolla János, elnökhelyettes gridi Papp Máté, titkár Szabó József, ügyész Kutai Albert, pénztárnok Dr. Scheitz Antal. Választmányi rendes tagok: Nagy Zsigmond, Biás István, Dieső János, Gegő Károly, Dájbukát János, Gyarmati Ferencz, Bocskor Mihály és Hoffgráf János. Pottagok: Dobai Albert, Szathmári Mihály, Dr. Wermescher E. Emil és Orel Máté.

A társulás mezején kevés, nagyon kevés választmány létezik, melynek működése felé oly figyelemmel tekintsen a nemzet, oly reményteltjes bizalommal forduljon minden hazafi, mint az ügyvédi kamarák választmánya felé. Az irányzott nagy cél, melylyel szemben országgyűlésünk a törvény létrehozásával csak kezdetleges viszonyban állott, e kezekre van bízva. Működésüktől függ kellemessé tenni a jövőt és feledtetni a mult megbélyegzett korszakát; erélyes, szigorú fellépésüktől függ szétrobbantani a már-már előtérbe lépett előítéleteket, széttörni a bizalmatlanság és kételkedés várait s a művelt világ színvonalára emelve

tagjait, ez által feltétlen elismerést biztosítani állásuknak.

Új légkör támadt körülöttünk, keblünk új vágyaktól, új reményektől dagadt, s lehet-e csodálkozni, ha ily körülmények között, önfeledten engedjük át magunkat Bodolla János megnyitóbeszéde alatt az érzelmeknek, ha remek szónoklata életünk csak azon mozzanatára emlékeztetett, hogy érezni tudunk... igen, e perc hatása örökre feledhetetlen... néma csend volt, csak a vezér beszélt s beszédében mégis ott volt mindenikünk hangja... olyan volt e hang, mint a szív halk dobbanása, mint a szerelmes suttogó hangja, mely bűvöl, magával ragad és mégis lekötve tart, ábrándba ringatja lelkünket, s melynek végeztével úgy fáj a felebredés, úgy fáj a hangtalanná vált, néma csend!!!.

Egy kis előértekezlet után, mely az előleges lépések megtételét a választmányra ruházta, eloszlott a gyűlés, melyet a diszebed rekesztett be, hol, mint vendégek, főbb hivatalnokaink is jelen voltak.

S ezzel megtörtént az első lépés, mely választmányunkban elég reménnyel biztat a feladat erélyes, sikerdus megoldása iránt. S midőn egyfelől a nagy horderejű mű bevezetésére az illetőknek kitartást kívánunk, más részről feltétlen tisztelettel kell meghajlanunk igazságügyminiszterünk előtt, ki e mű megalkotásához fáradhatatlan és erélyes közmunkódése folytán tette le az alapkövet.

A helyzet.

Jeleztük a képviselő testületnek eddigi helyzetét és magatartását a költségvetési viták alatt és megnyugtatósunkra szolgál, hogy sem elvben, sem következtetéseinben eddigelő nem csalódtunk. Hangsúlyoztuk, hogy a lehetetlenségek közé tartozik, hogy az országgyűlés többsége személyes fluctuációknak rendelje alá az uralt helyzetet és hogy a párt kebelében egyelőre egy unifikáló „entente cordiale“ egyenlített ki a házagokat.

Ezen iránylatunkban megerősödünk.

Lényainak fináncziális szempontból roppant érdekű és a részletekig kiterjedő beszéde, és Barthol Györgynek a rákövetkezett dialektikus remekű szónoklata meggyőzte az iránt, hogy a Deák-párt elemei a dissolúciótól nagyon is távol vannak.

A sikra szállt miniszter nagyobb részét a Sennyey és Lónyay programmszerű előterjesztéseinek, a miniszterium által elfogadottaknak, sőt az exposéban jelzeteknek kívánta megállapítani, mit mi, ha a 10 havi kabinet-funkciónálást a pillanat égető sürgősségének inkább csak ez irányú szem előtt tartásával hozzuk kapcsolatba, annak igazolásául, hogy a teljes rendezést szabályozó javítványok csak amugy „en passant“ érintettek, részünkről is szívesen tekintjük megállapítottaknak; ámbár nem kételkedünk felette, hogy beható érintése, sőt biztos kilátásba helyezése a kézzel fogható terveknek, melyek által egyszer mindenkorra megmenekülhessünk a fejünk feletti Damokles kardtól; az országot — a Barthol miniszter szavaival élve — azon sujtó philippikával, melynek lángja destructio hatással legelső sorban a Deák-párt

szétrobbantására irányulhatott, nem juttatta volna a pillanat benyomásának azon magaslatára, melyen volt és melyben mindenfelé a legáltalánosabb közlevertség volt szemlélhető.

Mi az „exposé“ bemutatásánál ovatól kezdeményezésnek bizonyult volna be, most a pénzügyminiszter előadásakor helyreigazításképen fog feltűnni; ennyi az egész.

Mindazonáltal, habár milyen destructiv hatásának is véli a kormány azon országgyűlési beszédek műremekeit, melyek most Magyarország intellectualis világának közkezőn forognak; mi e nézetet teljességgel nem osztjuk, nekünk a Deák-párt elemeinek szétforgácsolása felőli fogalom, csak is a pessimismus agyremének tűnik föl, habár a hirlapok hasábjain és számtalan levelezésben a pillanat első hatása mind csak e jelenségről teszen is bizonyosságot; mert úgy hisszük, mi választókul az elvet teljesen el fogjuk különíteni tudni a személytől és a latin íróval: „suum cuique tribue“ keblünkre téve kezünket, nem az elv, hanem a személyeknek fogjuk beszámítani gazdálkodásunknak súlyos visszahatását.

Meg lesz bennünk az őszinteség azon szükséges jellemvonása, hogy beismerjük saját hibáinkat a választásoknál; az elvi hű ragaszkodás mellé bizonyos oly qualificatiókat is fogunk keresni, melyek egyfelől az önérdkeknek és másfelől az actióknak a 12-ik órában késő jelentkezéseitől a jövőre megóvjának; mert akár indolentia, akár más érdekek vezessenek egy parlamentet oly útakra, melyek az elvek üdvös voltát meg sem érintve, az örvény szélére juttassanak; az egyiránt vétkes gondatlanság, melynek felelőssége utóvégre is a választókra súlyosul.

És másfelől, végre is időszaki jelenségek ezen megalátogatások a nemzetek életében, hogy apathiájukól a közérdek iránt fölebredve, ne csak vakon bízzák sorsuk elintézését egyre s másra; hanem beható bírálat alá véve a haza teendőinek halmazát, önmaguk érjenek meg az alkotmányos kormányzás bölcs munkálkodásának elveire.

Századunk a világ minden részeiben gazdag volt az ily tapasztalatokban és hálát adhatunk végzetünknek, hogy: ha mi az eddigi áron megszerezhettük politikai érettségünket.

Az ily események azután még a vezérférfiak irányát sem hagyják érintetlenül.

A képviselőház kötelességérzetének szoros és széles értelmű fogalmai és ezek mellett a valódi hazafiai érdem, melyek kezdettek testvér-fogalmakká válni, mind inkább ki fognak lépni társas viszonyaikból; nem azok vivandják ki ezentúl a haza méltánylásának érdembérét, kik 7 éves kormányzás alatt mindig pontosan, de mélyebb politikai megfontolás nélkül járultak a szavazó-urnához, vagy nem a kívánt órában s nem elég szabadsággal léptek a program-kibontakozás, az indítványozás és interpellálás mezejére; hanem azok, kik actiókkal önfeláldozásuk árán is megszerzik a nemzet boldogító nyugalmát; mert a kik csak annyit tesznek a hazáért, a melyet állásuknak a pillanatra ható kötélme szab elő, azok mindig szem elől fogják tévesztetni a folytonlagosan és következetesen elérni kellett eredményeket, minek folytán a nemzet közvéleményével bajos lesz számolhatni és a történelem ítélőszéke előtt megállhatni.

De lenne bár milyen is a helyzet, a Deák-párt elvi kérdése alterálva sehogy sem lesz a nemzet kebelében, mely mindig csak a választásoknál elkövetett személybeni tévedéseire fogja a súlyosbodott körülményeket indokolásul visszavezetni.

Mai számunkhoz van mellékelve Tauffer Ferencz úr Vetemény-magvak árjegyzéke.

